

bejde indsatsplaner til beskyttelse af drikkevandsressourcerne i de områder, hvor der var behov for en særlig indsats.

Amterne har siden 1999 opkrævet gebyrer hos vandværker og virksomheder til finansiering af ovennævnte opgaver. Som følge af kommunalreformen blev opgaverne pr. 1. januar 2007 delt mellem staten og kommunerne. Herefter er det Miljøministeriet (miljøcentre), der gennemfører grundvandskortlægningen, og kommunerne der udarbejder indsatsplaner. Staten fastsætter et gebyr for den statslige del af opgaven, og kommunerne fastsætter et gebyr for de kommunale opgaver.

Justitsministeriet har efter kommunalreformen vurderet karakteren af de opsplittede gebyrer i forhold til det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43. Justitsministeriet har 13. september 2007 oplyst, at ministeriet er mest tilbøjelig til at mene, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens forstand, og at lovgivningen for så vidt angår opkrævningen af betaling fra vandindvindere efter miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c bør udformes således, at det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 opfyldes.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at afgiften fastsættes i loven.

Grundlæggende har myndighederne selv kunnet fastsætte udgifternes størrelse, idet der hverken har været fastsat et økonomisk loft over udgifterne eller været faste standarder for opgavens udførelse.

Det bemærkes, at en række af forudsætningerne i 1998-loven blev fastsat ud fra den daværende viden om bl.a. omfanget af arealerne og de tekniske metoder. Disse har ikke holdt stik, og omkostningsniveauet har derfor været estimeret for lavt.

Ovennævnte forhold har medført markant større udgifter i forhold til det oprindeligt forudsatte i vandforsyningsloven i 1998. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Deloitte for Miljøministeriet gennemført en analyse af opgavernes omfang, en præcisering af opgavernes fordeling mellem stat og kommune, og de tidsperspektiver inden for hvilken opgaverne vil kunne løses. Deloitte's rapport kan ses på By- og Landskabsstyrelsens hjemmeside: www.blst.dk.

Formålet med lovforslaget er på baggrund af den gennemførte analyse at fastlægge regler for opkrævning af et fast beløb til dækning af de statslige og kommunale udgifter til beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Blandt andet derfor er det nødvendigt at få præciseret Miljøministeriets opgave med drikkevandsbeskyttelsen i forhold til opgaverne med den øvrige vandbeskyttelse i de fremtidige vandplaner.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at der fastsættes et beløb til dækning af kommunernes udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner, således at dette arbejde kan udføres i umiddelbar forlængelse af den statslige kortlægning.

De foreslåede regler gør det enklere at fastslå kredsen af betalingspligtige, samt hvem der er omfattet af reglerne om afgiftslempelse henholdsvis -fritagelse. Endvidere foreslås reglerne for beregning af afgiften forenklet, herunder ved at afgiften fastsættes endeligt for et kalenderår ad gangen. Det foreslås desuden, at administrationen af opkrævningen fremover varetages af told- og skatteforvaltningen på baggrund af oplysninger, som kommunerne indberetter til Jupiter-databasen.

Jupiter er GEUS' landsdækkende database for grundvands-, drikkevands-, råstof-, miljø- og geotekniske data. Databasen er den fællesoffentlige database på området og indgår i Danmarks Miljøportal. Databasen er offentligt tilgængelig, bortset fra personoplysninger.

2. *Gældende ret*

2.1 *Hidtidig finansiering af kortlægnings- og planlægningsopgaver vedrørende grundvand*

Den 18. december 1998 vedtog Folketinget lov nr. 1025 af 23. december 1998 om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gebyrer). Med lovændringen blev der etableret en gebyrordning til dækning af amternes udgifter til følsomhedskortlægning, koordinationsforum, udarbejdelse af indsatsplaner og administration af ordningen.

Forpligtelserne i vandforsyningsloven til følsomhedskortlægning og udarbejdelse af indsatsplaner mv. blev allerede indført ved lov nr. 479 af 1. juli 1998 om beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning. Baggrunden for indførelsen af disse forpligtelser i loven var gennemførelse af dels den regionale del af Vandmiljøplan II om forstærket regional indsats til beskyttelse af vandressourcerne, dels en række anbefalinger fra Drikkevandsudvalget, jf. FT 1997-98, Tillæg A, side 1477.

Amterne blev senest med lovændringen fra 1998 forpligtet til at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder uden drikkevandsinteresser. Samtidig blev de forpligtet til at sårbarhedskortlægge områder med særlige drikkevandsinteresser samt indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse overfor forurening. Kortlægningen af de udpegede områders sårbarhed overfor forurening var oprindelig gebyrbelagt i henhold til vandforsyningslovens § 52 c,